

نوستالژی عیدهای دهه ۶۰ و ۷۰

۳۰ فروردین ۱۳۹۳ ساعت ۱۸:۳۵

اگر دهه ۶۰ را دهه جنگ و توجه مردم به موضوعات و حوادث سیاسی پیرامونشان بدانیم و بضاعت صداوسیما را هم در حد توان رسانه‌ای پخش روزی ۶ ساعت برنامه از هر شبکه تلویزیونی‌اش به حساب بیاوریم، آن وقت بدیهی است که از نیمه اول دهه ۶۰ انتظار چندانی برای مفرح و شاد کردن لحظات نوروزی مخاطبان نداشته باشیم.

یکی از خاطراتی که یادآوری آن نوعی تاریخ شفاهی یک مملکت را نشان می‌دهد خاطرات نمایشی مشترک یک قوم است. یادآوری ویژه برنامه‌های عید نوروز در دهه ۶۰ یا ۷۰ می‌تواند نوستالژی خوبی به همراه داشته باشد.

اگر دهه ۶۰ را دهه جنگ و توجه مردم به موضوعات و حوادث سیاسی پیرامونشان بدانیم و بضاعت صداوسیما را هم در حد توان رسانه‌ای پخش روزی ۶ ساعت برنامه از هر شبکه تلویزیونی‌اش به حساب بیاوریم، آن وقت بدیهی است که از نیمه اول دهه ۶۰ انتظار چندانی برای مفرح و شاد کردن لحظات نوروزی مخاطبان نداشته باشیم. به خصوص که نوروز سال‌های ۶۰ و ۶۱ چنان با هجوم دشمن و جنگ تحمیلی همراه بود که تلویزیون اخبار عملیات‌ها و پیروزی رزمندگان را محور اصلی خود قرار داده بود. با این حال نوروز ۶۲ را باید اولین نوروز پس از پیروزی انقلاب دانست که حال و هوای عید در برنامه‌هایش دیده می‌شد. اختصاص برنامه‌های نوروزی به کودکان و نوجوانان با مدت زمان ۵/۲ ساعت در روز (یک ساعت آن صبح‌ها از ۹ تا ۱۰ و یک ساعت و نیم از ساعت ۱۴ تا ۱۵:۳۰) با پخش کارتون‌هایی مانند «گوریل انگوری»، «سندباد»، «گالیور»، «یوگی و دوستان» و «پلنگ صورتی» همراه بود. ضمن اینکه اولین سری مجموعه جذاب و ماندگار «مدرسه موش‌ها» در پانزده قسمت هم گل سرسبد برنامه‌های نوروزی این سال بود. داوود میرباقری هم با مجموعه «ایوان مدائن» اولین کارگردانی‌اش را برای گروه فیلم و سریال شبکه یک در نوروز تجربه کرد. نسرین پاک‌خو، حسین پناهی، داوود میرباقری بازیگران این مجموعه نمایشی بودند؛ البته پخش مجموعه «مثل‌آباد» به کارگردانی رضا ژیان و مسعود فروتن و بازی مهین شهابی، اسماعیل داورنو، اکبر عبدی و مرتضی ضرابی هم خالی از تنوع نبود. پخش مجموعه «چنگیزخان مغول» محصول ژاپن و فیلم سینمایی «سر بزنگاه» هم با بازی نورمن ویزدم سهم برنامه‌های خارجی را برای مخاطبان محفوظ نگه داشتند. نوروز سال ۶۵ با انبوهی از برنامه‌های متنوع نسبت به دو سه سال قبل، خود را نشان داد. تلویزیون سعی کرد با فاصله گرفتن از فضای رسمی خبری و با تولید آثار متنوع راه تازه‌ای را پیش روی مخاطبان قرار دهد. مجموعه جذاب «شبکه تلویزیونی روستای کارآباد» که در آن زمان به دلیل بار طنز و آموزشی‌اش بسیار مورد توجه بود، به کارگردانی و نویسندگی محمدرضا پاسدار شبکه یک را خالی از برنامه طنز نگذاشت. ضمن اینکه غلامحسین لطفی هم با مجموعه تلویزیونی «آینه» سعی کرد با دو داستان «فالگیر» و «دوران کودکی» سهمی از خود در برنامه‌های نوروزی به جا بگذارد. پخش

سریال «امیرکبیر» به کارگردانی سعید نیکپور هم تلویزیون را دست خالی نگذاشته البته در کنار کارتون‌های خارجی‌ای که هر سال - هر چند تکراری اما جذاب و دیدنی - هر دو شبکه برای بچه‌ها پخش می‌کردند، شبکه دو با ویژه‌برنامه‌های سینمایی‌اش و پخش چندباره «کمدی کلاسیک» و شبکه یک هم با «دیدنی‌ها» و اجرای جلال مقامی دین خود را ادا کردند. در نوروز ۶۶ مخاطبی که به دیدن برنامه‌های سرگرم‌کننده کودک عادت کرده بود باز هم منتظر برنامه‌های محبوبش بود. «هادی و هدی»، «چاق و لاغر» و «هاچین و واچین» سهم شبکه دویی‌ها در نوروز بود. شبکه یک هم با تئاتر تلویزیون «به سبک امریکایی» که یک وسترن کمدی بود، ادای دینی به نوروز کرد. در نوروز ۶۸ مجتبی یاسینی با سریال «ماجرای خانه ما» فضای طنزآمیز نوروزی را با فضای خانوادگی و تربیتی تلفیق کرد. بازی‌های قابل قبول منوچهر لاریجانی و نسیم اکبری در نقش پدر و مادر و آرش میرحسینی و سحر نوری فرزندان آن‌ها هم جزو مهمی از این موفقیت بود. پخش فیلم‌های سینمایی متنوع و داستان‌های طنز در کنار دو سریال «خانواده اسدالله‌خان» یا «ازدواج پرماجرا» به کارگردانی منوچهر پوراحمد از شبکه یک و «درخت دوستی» به تهیه‌کنندگی اصغر توسلی از شبکه دو راه ورود سریال‌ها را به تلویزیون در نوروز ۶۹ باز کردند. اما نوروز ۷۲ که هم‌زمان با عید فطر روزهای شادی را برای مخاطبان تدارک می‌دید پربارتر از دو سال قبل خود را نشان داد. اتفاق منحصربه‌فردی که در روزهای عید سال ۷۲ افتاد، روی آنتن رفتن جنگ طنزگونه «نوروز ۷۲» از گروه اجتماعی شبکه یک بود که با اجرای حسین پاکدل و کارگردانی تلویزیونی شیرین جاهد و مهران آزاده‌سنگ بنای برنامه‌های طنز نوروزی را در تلویزیون گذاشت. این اثر با نویسندگی و کارگردانی هنری مهرداد خسروی و داریوش کاردان سعی در به طنز کشیدن برنامه‌های تلویزیونی مانند «هنر هفتم»، «بعد از خیر» و «مسابقه هفته» داشت، ستاره‌ای را هم در دل خود متولد کرد. مهران مدیری، بازیگر این مجموعه که توانست با بازی خاص و منحصربه‌فردش خنده بر لبان بسیاری بنشاند، نوید پدیده‌ای را در طنز تلویزیونی می‌داد که سال‌ها بعد مخاطبان از این برنامه به عنوان شروع فعالیت هنری این بازیگر یاد می‌کردند. اما پدیده نوروز ۷۳ نه یک شخصیت هنری که شخصیت‌هایی عروسکی بودند که در واقع همه را غافلگیر کردند؛ «کلاه قرمزی» و «پسر خاله» که در اولین حضورشان در تلویزیون صاحب جلد بسیاری از نشریات شدند مجموعه «کلاه قرمزی و پسر خاله» به کارگردانی شیرین جاهد، ایرج طهماسب و حمید جبلی و تهیه‌کنندگی پروین شمشکی در چهارده قسمت مهم‌ترین هدیه شبکه یک به کودکان بود؛ «نوروز ۷۳» هم به کارگردانی حسین فردرو و بازی ابراهیم‌آبادی، بهناز جعفری، باقر صحرارودی و محمود بهرامی می‌خواست به نوعی تجربه سال قبل تلویزیون را تکرار کند. اگر نوروز ۷۳ با پدیده «کلاه قرمزی و پسر خاله» خیلی‌ها را ذوق‌زده کرد، نوروز ۷۴ هم با رقابت یک عروسک دیگر خود را از تک و تا نینداخت. ورود عروسک تازه‌ای به نام زی‌زی گولو در مجموعه جذاب «قصه‌های تابه‌تا» به کارگردانی مرضیه برومند و بازی امیرحسین صدیق، لیلی رشیدی، رضا فیاضی و مریم سعادت دنیای کودکان و حتی بزرگ‌ترها را پر از شادی کرد. در ضمن سریال خانوادگی «اشتباه» به کارگردانی علی عسکری و جواد انصافی و بازی مرتضی احمدی، جواد خدادادی، مهین شهابی، پروین سلیمانی، منیژه دلدار گلچین، سیروس گرجستانی و... هم در شبکه یک مخاطبان خود را پیدا کرد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۲۵۰۸/۶۰-۷۰-دهه-عیدها-پ-نوستالژی/>